

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Virgo castitatis amore deuenustata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

bat morti viciniorem, quantoque credebat, illud magis necessarium ingressuræ iter æternitatis. Negabant omnes, qui eam aspicerant, fieri posse, ut sacramentum hunc panem sumeret, quæ etiam coctæ gallinæ liquorem sorbere nequibat. Ut tamen fatus fieret tam ardenter cupienti cuiuscumodi posset, vocatus est sacerdos, qui ei de peccatis confessæ, venerabile sacramentum sub oculos exhiberet adorandum; ut, quod re ipsa atque ore sumere non poterat, saltum fide, desiderioque manducaret. Adsuicit mysta, qui postquam eam à peccatis absoluimus, dominicum quoque corpus, ab ea venerandum, manu dextera eleuavit. Mira vis, & eximia virtus Euecharistiae! statim ut eā Spuma Christi conspexit, præter omnē spem & opinionem, animaduertit sibi vires rediisse in corpus, internoque animæ instinctu impulsa, os reseravit, accepitque in omniū oculis, quem tantis votis desiderauit. Quod miraculū omnes inflammauit præsentes ad illum laudibus extollendum, qui non solum mutorum ora soluit in loquaciam, sed etiam labia aperuit, ad cœlestem cibum capiendum.

Matrimonij Sacramentum venerabile est, ideoq; & ipsum paulo priùs ostendimus illustratum, per mœchæ monstrosum faciem, pœnitentiāmque, formā iterum in integrum restitutā. Quia tamen voluntariæ virginitatis status perfectior, Deoque acceptior est, ideò Deus multos voluit potius esse non pulchros, quam non castos; quin & ipsi nonnulli pīj sanctiū homines deformes fieri maluerunt, ut virgines permanerent.

Soror Angela de Trinitate, Carmelitana, filia Mareschalli de Briesch, cùm ob formam aliaq; natura dona a magnis proceribus in matrimonium expeteretur, faciem aqua imbutam soli exposuit, ut decu forma deperiret, & procorum oculis minus arrideret. Inconveniens etiam nobilium fatuam sè tardamq; simulauit, proposito suo nulli, quam sibi, perspecto. O quam sapiens fuit hæc stultitia simulata! Olim Dauid, ut mortem euaderet, vitamque suam conseruaret, immunitus os suum coram hostibus, & collabebatur inter manus eorum, & impingebat in os porta, defluebantq; salinae eius in barbam: hæc, quia erat una de numero prudentum, manifesta videri fatua, quam placere alijs oculis, nisi Christi. Vnde

X.

Paulus de
Barri in so-
litud. Hagi-
philz. 5. die
medit. 2. dis-
fert. pome-
rid.

1. Reg. 21. 13.

Iiiii 2 mentis

804 Cap. LVII. Causa monstrorum ex parte Dei beneficentis.

Cant. 1. 5. mentis quæsiuit, non frontis venustatem, ut verè dicere posset,
nigra sum, sed formosa. Multæ aliae, dum genas pingunt, dum
foco illitæ iuuenibus fucum faciunt, Deo nauseam creant, ut
eas sinat labi in mille fœditates. Quemadmodum olim, quan-
4. Reg. 9. 30. do venit Iehu in Iezrael, Iezabel, introitu eius audito, depinxit oculos suos stibio, & ornauit caput suum, & respexit per fenestram in-
gredientem per portam. Quid hoc suo ornatu Circe ista retulit? quid illi facies picta dedit? jussa per fenestram in plateas præ-
cipitari, canibusque obiecta, est deuorata; ita istæ pigmentis
maculatæ, à Deo proieciuntur, & non raro illis ipsis, quibus
se ornant, reddunt fastidiendas. Quis enim cerullatas amat?
quis non odit fucum & fumum destructores oculorum? Sapi-
enter igitur se se soli exposuit colorandam Angela de Trinitate,
quia sic effugit & principes, & opera tenebratum. Non
enim tantum fugit matrimonium, sed multa alia, quæ solent
eiusmodi formis contingere. Pellem mutauit, ne mutaret
virtutem. Æthiopissa facta est, ut animi seruaret candorem.
Aliae etiam plus impenderunt, cum viderent periculo simul
stare venustatem corporis, & mentis integratatem. Vates fuit,
qui dixit:

Sed te decor ifle, quod optas,

Esse vetat, votoq; tua forma repugnat.

Metam. Quid oculis charius esse solet? castis virginitas. S. Bri-
gida, inter totius Scotiae puellas facilè omnium pulcherrima,
XI. & hoc ipso à multis amita, à Christianis parentibus filio suo
Sur. tom. 1. in matrimonium petebatur. Ast illa, quia virginitatem Deo
Febr. 1. consecrārat, sponsum Christum enixissimè precata est, ut ali-
quo corporis vitio illam deuenustaret, quo procantium cupi-
ditas frangeretur. Nihil erat in tanta forma oculis elegantius.
Itaque cum oculorum decore maximè placuisse, alterum su-
bito vlcere percussum diuinitus amisit. Antiquis dictum est:
Exod. 21. 24. oculum pro oculo. Hæc virgo, ne Christum perderet, oculum
perdidit. Quid dico perdidit? ingenti lucro mutauit. Siquidem ipse Christus oculus illius fuit: cui lusca tanto visa est
Math. 5. 38. formosior, quanto alij magis ab ea postea abhoruerunt. Vi-
cisti, puella, ipsa deformitate felix.

No. 1